

המגלה

פניני הפרשה

פתגמין קדישין ומרגניתין טבין
שנשמעו מפ"ק הגה"צ מורינו שליט"א
בשעה של קורת רוח ובשבילי דאורחא

מורינו שליט"א אמר: בפסיקתא רבתא (פיסקא י' - כי תשא) מובא, ד"א "כי תשא" אנו מוצאים במקומות הרבה שהקב"ה אמר למשה **"שאו את ראש בני ישראל"** (במדבר א' ב') **"כי תשא את ראש"**, ולמה כן, אלא אמר הקדוש ברוך הוא למשה, משה כל מה שאתה יכול לרומם את האומה הזו רוממה שכאילו לי אתה רומם, שנאמר "כי תשא את ראש בני ישראל", "כי תשא בני ישראל" אין כתב כאן אלא 'את ראש', ואין ראשם של ישראל אלא הקדוש ברוך הוא שנאמר **"ויעבר מלכם לפניו וה' בראשם"** (מכה ב' י"ג), ע"כ.

ופי' זקיפת ראש'; היינו אריינצושיינען אין אידן אמונה און הכרת הבורא! [להאיר בישראל האמונה והכרת הבורא!], וכענין 'מי שיש בו דעה כאלו נבנה ביהמ"ק בימיו'.

(צפרא דשבתא פקודי תשע"ד לפ"ק)

לאור הזמן

מורינו שליט"א דיבר בענין מקומו של אדם, ואמר: 'קוב"ה ואורייתא וישראל חד', יש רק מסכים המבדילים ביניהם, אבל אם עוקרים את המסכים המבדילים ע"י שמירת הברית וע"י תפילה, ועוסקים בתורה איז דאך עס מיין תורה! [הרי זה התורה שלי!], אני עם התורה הם על מקומם, ואז לומדים עם אהבת התורה בבחינת **"ואהבתה תשגה תמיד"**, כי אז הם על מקומם הראוי, וזהו 'כל הקובע מקום לתפלתו' שע"י התפילה שהוא גם בחינת שמירת הברית (ליקו"מ סי' פ"ג), נקבע המקום של 'קוב"ה ואורייתא וישראל' ל'חד'.

ואם לומדים כן ומרגישים שהתורה על מקומי, אזי יוצאים מן הגלות, **ווען א מענטש איז אויף זיין מקום דאס איז דאך היפך גלות, דאס איז היפך עבדות! דאס איז חירות! דאס איז חירות! [כשהאדם על מקומו זהו היפך גלות והיפך עבדות! וזהו חירות!]**

(הכנה לחג הפסח בערך שנת תשנ"ח לפ"ק)

עתידים להיות ספרים הרבה'

■ אין לנו שיעור רק התורה הזאת

ברוך ה', הרי יש לנו כזה מין עשירות, בתוך כל העניות שהיא מנת חלקנו בשנות הגלות; אין לנו בית המקדש, אין לנו נביאים, אין לנו בעלי רוח הקודש, הרי כל כך הרבה חסר בכלל ישראל, הרבה חסרנו בשנות הגלות, ואף בבנין בית שני כבר חסרו חמשה דברים שהיו בבית ראשון (יומא כא ע"ב), חסר לנו כל כך - בלי גבול.

אך דבר אחד - **'ואין לנו שיעור רק התורה הזאת'** - יש לנו את התורה הקדושה! ולא רק שיש לנו עדיין את התורה, אלא אדרבה, השי"ת הוסיף בדור הזה ספרים לאין קץ המאירים את התורה, המכניסים בהירות בתורה! ואפילו הספיקות שישנם בתורה הם עצמם מתבהרים - וזה שהספק עצמו מתבהר הוא ג"כ ידיעה.

■ שיכנס אפילו טיפה אחת...

וממש רואים שהשי"ת משפיע היום שפע רב של תורה, וכענין המשל שהמשיל רביה"ק (חיי מוהר"ן אות ש"צ) שבשעה שבנו של המלך מוטל על מיטת חליו אזי המלך נותן את כל אשר לו ובלבד שיכנס לתוך פיו אפילו טיפה אחת של סממני הרפואות, ומשל זה מובא מכמה צדיקים, מהרמ"ק ומהרב בעל התניא ומרביה"ק, שבשעה שבנו של המלך חולה, אזי המלך עושה הרבה יותר בשבילו ממה שעושה לו בשעה שהוא בריא, כי מפני שהוא חולה הוא צריך לפעול ולעשות בשבילו הרבה יותר ממה שמגיע לו באמת.

והנמשל הוא, שהשי"ת יודע על גודל ההסתר פנים שאנו נמצאים בו, **על כן משפיע השי"ת עלינו שפע רב כזה של ספרי קודש**, ורביה"ק ניבא זאת מראש כאשר אמר בפירושו (ליקוטי מוהר"ן תורה ס"א אות ה'): **'כי יש ספרים הרבה, ועתידים להיות ספרים הרבה, וכולם נצרכים בעולם'**, כי באשר כולם בנויים ומיוסדים על דברי חז"ל ופוסקים ובלי חקירה ופילוסופיה, על כן הם נצרכים בעולם.

ורואים בעין שהשי"ת נותן לנו זאת כהיום בשתי ידיים ובכוונה, **ואין זה מקרה, אלא בכוונה תחילה.**

וכאילו אומר לנו בהדיא: **לערענט! בואו ולמדו! קינדער לערענט! זיצט און לערענט! השי"ת רוצה עתה תורה! דער אויבערשטער וויל ערשט תורה!**

■ אין לי כלום!

הרה"ק הרבי רבי אלימלך זי"ע אומר על הפסוק (שמות ד', ב') **"מה זה בידך"** שהשי"ת אמר למשה רבינו מה אתה מחזיק בידך מעצמך? וואס פארמאגסטו? והרי כאמור שמשך רבינו היה חכם גיבור ועשיר, ולא סתם חכם גיבור ועשיר, הוא היה החכם הגדול ביותר, הגיבור החזק ביותר, והעשיר הגדול ביותר, ואם היה לו בדל של התנשאות היה יכול בקל למצוא על עצמו מעלות, אך משה רבינו ענה: **וכי יש לי משהו מעצמי? והרי הכל הוא ממך! אלעס איז פון דיר!** וכי אני חכם? הרי ברגע אחד אתה יכול לקחת ממני החכמה ואהיה כאחד השוטים רחמנא ליצלן!

שאלה: רצייתי לשאול ממורינו שליט"א האם שייך בזמן הזה לזכות לרוח הקודש?

תשובה: פארוואס נישט? [וכי למה לא?].

אם מתנהגים כמו שהקב"ה רוצה, ועושים רצונו של מקום כראוי, אזי יכולים לבוא לכל המדרוגות! ואם כי בוודאי שבכל דבר צריכים לשמירת הנפש מיוחדת כדי לזכות לזה, אך אם עובדים את ה' כמו שצריך יכולים לזכות לזה, אבל כמובן לא לעבוד את ה' לשם זה.

הכתוב אומר (יחזקאל לז, י"ד) **"ונתתי רוחי בכם", התורה הוא נצחיות והפסוק קאי וקיימא לכל אדם ממש! שיכול לזכות לקבל רוח ה' בו!**

כמובן שיש להדגיש שהמופתים אינם המכוון של רוח הקודש, וכן לידע עתידות אינו המכוון, כי ידיעת העתידות אינו אלא תוצאה של רוח הקודש, **אבער די מהות איז גאר עפעס אנדערש!** [אך מהות רוח הקודש הוא הגדרה שונה לגמרי!].

*

שאלה: הקב"ה שלח לי ילד שאינו בבריאות השלימות, במה אפשר להתחזק במצבים הקשים?

תשובה: צריכים לחשוב בכל זמן ובכל מצב שהבורא שלח לי הדבר כדי לזכנני מעוונותי, **וביסורים אלו אפשר לחסוך כל יסורי הגיהנום אם מקבלים זאת באהבה**, ולדעת שהקב"ה עושה זאת לטובתי הנצחית, **ואז אפשר להזדכך בזה מכל העוונות כולם ממש!**

פניני המכתבים
מכתבי הגה"צ מורינו שליט"א
לאור הזמן והפרשה

בענין פרנסה

ב"ה יום ה' ח' ניסן
פעה"ק ירושלים ת"ו בב"א תשכ"ט

מובא מהרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין שיש מדרש על הפסוק **"כִּמְגֹדֵל דָּוִד צְאֹרֶךְ"** (שה"ש ד', ד') זה בית המקדש (ילקו"ש שה"ש רמז תתקפח). ואמר פירוש ע"ז שכמו הצואר מחבר הראש עם הגוף - כן הבית המקדש הוא מקום שבו יתחברו העולם הזה עם העולמות העליונים, ועת לקצר ודי למבין.

ונחזור לעניינינו, מהגר"א מווילנא מובא, שללמוד שער הבטחון בחובת הלבבות זהו סגולה לבטחון אולי תנסה עצה זו. ולמעשה בודאי אתה צריך לתת לב להשתדל שתהי' לך פרנסה יותר קלה ונוחה, כי זה הוא עצת פרעה שאמר **"תַּכְבֵּד הָעֶבְדָּה"** (שמות ה, ט), אולם עד אז "הוי נוח לתשחורת" (אבות פ"ג, משנה יב) שבעת שעובר על האדם בחי' שחור ותשחורת, צריך שיהיה נוח בישוב הדעת [כך ראיתי בספר נוצר חסד מהרה"ק מהר"א מקאמארא זי"ע], ותחשוב בעצמך שלא כל-כך קשה כמו שמדת העצבות מכבדת עליך, כי רבינו גילה את הסוד שאמר דוד המלך עה"ש **"בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִי"** (תהלים ד', ב'), שכשמשסתכלים בהצר, רואים שגם שם יש הרחבה.

וקצת תתפלל להשי"ת בכל יום ע"ז, שיזמין לך פרנסה יותר נוחה וקלה ויותר שפע, ע"י

1. ספר אוסף מכתבים ח"א מכתב כ"ב

ניצוץ אחד
ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי הגה"צ מורינו שליט"א

במקום דאגות ועצבות, תן הודאה ותפילה להשי"ת. ותניח לו שיהיג הוא את עולמו!

פניני הסיפור
מעשיות ועובדות מחכימות מאוצרו של מורינו הגה"צ שליט"א מסודר על פי נושאים

ענוה (ו)

באמצע אכילתו נשתקק רח"ל

מרגלא בפומיה דמורינו שליט"א: האדם משול לחרס הנשבר ולרוח נושבת, עם כל זה טבע האדם מיד שהקב"ה מסייעו בשתי ידיו, ומשפיע עליו שפע והצלחה, שוכח כי הכל רק מחסדי המקום עליו, והוא רק כחומר ביד היוצר, והעולם שהוא מלשון העלמה (רש"י קהלת ג', י"א) נראה דכמנהג נהוג, מעלים על אמיתת הנהגתו של השי"ת.

בעיני ראיתי איך שאדם אחד באמצע אכילתו נשתקק רח"ל ה"י. ע"כ עלינו להרגיל לעצמינו להודות ולהלל תמיד על כל

אמירת תהלים איזה קאפיטל בכל יום, או מעט שיחה לקונן בכל יום, וקצת תקבל באהבה לישועות הנפלאות שתזכה עי"ז, וקצת תסבול, וכמו שמביא מוהרנ"ת מאמר החכם: הסבל הוא תרופה למי שאין לו תרופה, ועי"ז תוכל לאט להתייען עם ידידים ואהובים לחפש לך פרנסה טובה אחרת, **"ותשועה ברב יועץ"** (משלי י"ד, כ"ד ו'). ואם היית תקיף בדעתך לעזוב את הפרנסה הזו ולחפש אחרת אין זו עצה עקומה, כמו שאמר לך יד"נ ר' ... שליט"א, אולם קשה ליען לאחר עצה בשעה שאינו תקיף בזה, הגם שברור לי שלא תמות ברעב ח"ו אם היית מקיים עצתו, אבל אני איני יכול ליען עצות תקיפות, ועצתי הנ"ל הוא חצי עצה ויותר קלה, ולאט לאט בהתחזקות ברוחניות ובגשמיות, וקוה אל ה' שיושיע לך מכל הצרות העוברים עליך.

וכאשר ראיתי פעם בשיר האבן עזרא על הצרות העוברים על האדם ח"ו שלא להתבהל מזה, כי אם להתפלל ולקוות להשם **"כְּאֲשֶׁר יִחַנּוּ כֵּן יִסְעוּ"** (במדבר ב', י"ז), והעיקר להמתיק את הכל ע"י שמחה שלא להפגע ח"ו עי"ז עד שיעבור הזעם, ולא להנתק ח"ו מהשי"ת ומהתורה ומהצדיק על ידי כל זה, כי אם להיפך, שזה יגרום להתקרב להשי"ת וכו', ועי"ז יתהפך הכל לטובה, ויפתח ה' לך את אוצרו הטוב ברב ברכות ושובע שמחות, בשפע רב עד בלי די, כאוות נפשך ונפש ידידך הדו"ש וטובתך והצלחתך בלב ונפש חפצה.

יעקב מאיר שכטער

נשימה ונשימה, ולידע שהכל מה שיש לו ברוחניות ובגשמיות הוא רק חסד חנם, ואין מגיע לנו כלום.

גוי שהתגייר

מורינו שליט"א סיפר: ידוע על רבי יהודה החסיד שהיה מופלג בחסידותו, שכאשר אדם גרם לו רעה, לא נח ולא שקט והיטיב עמו והשתדל להשפיע עליו כל מיני טובות שבעולם.

וכן היה מנהגו גם כאשר נכרי פגע בו וצערו, שהיה מכיר לו טובה, ולא הרגיש כלל שאחד פגע בו ואפילו נכרי, ומה הטוב שהשיב להגוי שצערו, הוא היה מרבה בתפילה עליו שיזכה לכל הטוב בעבור שפגע בו, עד שמרוב תפילותיו נשפע הגוי ברוח טהרה והתגייר.